



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Historia Reverendissimorum ac Illustrissimorum
Dominorum Praepositorum, Decanorum & Scholasticorum
Cathedralis Ecclesiæ Hillesheimensis**

Behrens, Konrad Barthold

Lemgoviae, 1705

Catalogus, Reverendissimorum ac Illustrissimorum Dnn. Præpositorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64282](#)

CATALOGUS.

REVERENDISSIMORUM AC ILLUSTRISSIMORUM
DNN. PRÆPOSITORUM.

PRÆPOSITI MAJORIS in Ecclesia Hildesheimensi dignitas ac nomen ante octingentos & undecim annos primum innotuit, anno scilicet nonagesimo tertio seculi noni, post fundationem vero Episcopatus à Carolo Magno aulicæ factam, nonagesimo octavo. Occasionem constituendi dabat administratio rerum ac bonorum secularium Reverendissimi Cathedralis Capituli, quæ cum Dominos à cura rerum divinarum avertere posset, consulterius videbatur, eandem ad unam personam cum summa dignitate ac potestate transferre.

Episcopatum eo anno gerebat *Wigbertus*, Præsulum in ordine sextus, ceu qui adhuc biennio post concilio Triburiensi interfuit, eique subscripsit, & demum Anno 903. vita excessit, Kalendis Novembbris in templo S. Cæciliæ terræ mandatus, ut adeo male successori ejusdem, *Walberto Episcopo*, Præpositi constitutio à quibusdam adscribatur, nisi hæc ita concilientur, ut, quæ *Wigbertus* dicto anno disposuerat, at morte præventus in effectum tradere non potuerit, Successor denique *Walbertus* confirmârit.

Primus autem, qui dignitate hac præcelluit, BAVO est, cuius administrationi tradebatur tercia illa bonorum Ecclesiasticorum pars, quam *Wig-*

Anno 893.

*Tom. XXIV.
Concil. Edit.
Regie Parti-
sin. p. 678.*

Wigbertus ac Walbertus, duabus sibi retentis, in
reditus Dominorum annuos destinaverant.

Beyerlink.
Theatr. tit.
Episcopi.

I. 4. Chron.
p. 37.

Du Chêne
Histor. Fran-
cor. Tom. 3.
p. 515.
Anno 984.

- A. 1013.
ibid. p. 519.

OSDAGUS, primam juventutem in cœnobio *Augiensi*, prope Constantiam, in lacus *Bodenici*, insula lito peregit, dein ab *Ochwino*, Monasterii ad S. Mauritium *Magdeburgi* Abbate, qui & ipse ejusdem loci olim cœnobita fuerat, tuncque *Hildesiam* ad Præsulatum istius Ecclesiæ *Dethardo Episcopo* mortuo capessendum migrabat, ad dicti cœnobii gubernationem evocatus est. Eundem porro *Ochwinum Hildesiam* secutus, postremis ejus temporibus cathedralis Ecclesiæ ibidem Præpositus existit, à *Dirmaro Episcopo Mersburgensi* commemoratus. De gente erat Nobilem de *Algermissen*/ equitum quondam *Hildesienium*, qui uno ab urbe nostra milliari in pago cognomine primum avitam sedem habentes, ante ducentos circiter annos exspirarunt. Pagum ipsum majorem *Algermissen*/ cum triginta mansis, ceu hæreditatem suam *Osdagus Ecclesiæ Hildesheimensi* obtulit. Non minus autem sanguine, quam prudentia ac religiosis virutibus conspicuus fuit. Chronographus antiquior, Virum summæ caritatis ac castitatis vocat, inque sancta religione probatum, qui cum magno consensu cleri ac plebis ad Pontificalem honorem promotus fit. Anno vero 984. *Ochwino* successor in præsulatu *Hildesieni* existit, quo in quintum circiter annum functus, quæ peregerit, ad Historiam Episcoporum nec tractationem hanc pertinent. Obiit anno 989.

GODESCHALCUS, anno 1013. 17. Kal. Aug. extinctus est, forte ex animi dolore, quem facile contraxit ex incendio paucos ante menses cathedrale

drale templum devastante, quo non solum pretiosissima missalia ornamenta, sed & inexplicabilis ac irrecuperabilis librorum copia, ut Chronographus vix centum annis posterior loquitur, perierunt.

BODO, anno 1022. memoratur.

A. 1022.

WIGGERUS, obiit 5. Kal. April. anno 1032.

A. 1032.

VOLCHARDUS, Ecclesiæ Hillesheimensis

A. 1040.

primum vice Dominus ac à Godehardo Episcopo in intimam familiaritatem adscitus, mox Præpositus anno 1040. in Episcopum Brandenburgensem eligitur. Felicem eundem hujus Ecclesiæ Episcopum vocat scriptor vitæ *Godehardinæ coævus*.

*ap. Brower.
pag. 50.*

BENNO, Suevus natione, primum ab Azelino Episcopo cathedralis Ecclesiæ Scholaisticus constituitur, deinde vero ejusdem Præpositus factus, totius simul Episcopatus administratorem egit. Functioni huic magna cum dexteritate ac integritate incumbentem Henricus IV. Imperator anno 1067. Goslariae hyberna transfigens, die S. Clementis Osnabrugii Episcopum constituit. Ejus dein partes in ferali illa Germanici Imperii distractione hoc in tractu cum Liemaro, Archi-Episcopo Bremeri solus Benno egregie tutatus est, eaque propter à reliquis Saxoniæ Principibus è diæcesi sua ejectus, anno demum 1081. autoritate Gregorii Pontificis Romani restituitur, multaque præclare incommodum Ecclesiæ Osnabrugensis egit, quæ hujus loci non sunt. Mortuus Iburgi anno 1088. VI. Id. Aug. in Sanctorum album postea relatus non est, ut quidam scribunt. Iste enim Benno Episcopus Misnensis in Saxonia superiore fuit, ortus ex familia Comitum Woldenbergiorum nostræ

Ertwinus
Erdmannus
*Chron. Osnabr. in Op.
Meibomii,
T.2 pag. 207-*
A. 1067.
Turkius
*Ann. Westp.
Mss. ad ann.
cit. n. 4.
Id. ad ann. b.
n. 5.*

Fabricius
*Annal. Mis-
nens. pag. 88.
92. 180.*

B Diæ-

Diæcæeos, Præpositus primum *Goslariensis*, ac
demum anno 1066. *Præsul Misnensis*, defunctus
anno 1107. In sanctorum vero numerum ab *Adria-*
nio VI. Pontifice, relatus anno 1524.

HENRICUS, *Comes Stolbergius*, ad annum
1086. Præpositus audit.

A. 1086.

Henninges
Op. Geneal.
p. 335.

Anno 1108.

Chron. Fran-
kenb. p. 5.

Anno 1116.

Calvisius
Op. Chronol.

Erdmannus

ap. Meibom.
Op. T. 2. pag.
209.

Turkius

Ann. ad an-
no 1118. n. 4.

CONRADUS, anno 1108. Præpositus erat, te-
stimoniumque suum præbuit in tabula *Udonis Epi-*
scopi Hildesiensis, qua Ecclesiæ S. Petri in monte
Franckenberg Goslariæ jus parochiæ constituebat.
Magna vero Præpositus hic apud *Cæsarem Henri-*
cum V. gratia ac indulgentia valuit, qui etiam ad
instantiam & petitionem ejusdem *Würzeburgi*
(ubi anno 1116. aulam habebat Imperator, Franco-
niæque *Ducatum Episcopo Würzburgensi* ablatum,
Sororio suo, *Conrado Sueviæ Duci* donabat) civi-
tatem novam inter *Hildesiam* & *Lösebecke* sitam, li-
beram pronunciavit, ita ut soli Præposito majori
semper subesset, ac in devotione ejus permaneret.
Nec substituit hic clementia Cæsar, sed eundem
Præpositum ad sedem quoque *Osnabruggensem*
Episcopalem promovit. Obierat eo tempore *God-*
scalcus, *Comes Diepholtanus*, hujus Episcopus, ac
à *Canonicis* successor destinabatur *Dethardus*, in-
vito admodum *Cæsare Henrico V.* qui *Conradum*
Præpositum nostrum investiebat, sed eventu non
æque felici. Quamvis enim *Fridericus*, *Comes*
Arensbergius, famosus ejus ævibellator, Cæsar
jussu *Conrado* operam suam addiceret, ac *Osnab-*
ruggensibus, ut eundem reciperent, integro
quinquennio arma intentaret, *Dethardus* tamen
Friderici præsertim *Arch. Episcopi Coloniensis*, à
quo *Coloniæ* solenniter *Episcopus Osnabruggensis*

con-



consecratus erat, ope *Arensbergium* tandem prælio vicit, cumque brevi post mors ejusdem Comitis, & *Dethardicu[m] Henrico Cæsare* reconciliatio, Pontificisque summi autoritas accederet, *Conradus* noster cathedralæ *Osnabrugensis* possessionem adeptus non est. Sine dubio autem *Godscalcus Episcopus* circa annum 1117. obiit, eoque statim A. 1117.
Conradus ab Imperatore iterum substitutus est, cum biennio post *Conradi* in præpositura Successor, *Bertholdus*, ut mox videbimus, Infulam Episcopalem *Hildesiensem* naectus sit. Consentit etiam transactio *Henrici V. Imperatoris*, cum Collisto, summo Pontifice in conventu *Wormatiensi* anno 1122. 24. Sept. instituta, Concordatum Nationis Germanicæ antiquissimum vocant. Hac enim fancita, cum *Henricus Imperator* Episcopos Pontifici faventes, adeoque *Dethardum* simul in gratiam receperit, & vero hic quinque annis cum *Conrado* Præposito certaverit, necesse est mortem *Godescalci* Episcopi & electionem *Dethardi Conradique* circa annum 1117. accidisse.

Leibnizius
Cod. Diplom.
Part. I, p. 2.

BERTHOLDUS, officio ecclesiastico excel- lenter eruditus, & religiosæ conversationis studio præclarus, genere & moribus optabilis, anno 1118. a Præpositura ad Episcopatum transfertur, quem duodecim annis magna cum laude gessit, anno que 1130. obiit.

Reutelius
Chron. Hil- desb. p. 87.
Cranzius I.
6. Metr. c. 7.
Anno 1118.
Paullini not.
ad Rentel.
pag. 87.
Anno 1130.

BERNHARDUS, ex familia Comitum Rotem burgiorum ad *Tubarim*, Cathedralis Ecclesiæ pri- mum Scholasticus, ac demum Præpositus, litera- tura ac discretione omniq[ue] virtutum decore con- spicuus. Anno 1130. magno cleri ac populi desi- derio in Episcopum elititur, vixque adduci potuit,

B 2 ut



ut Infulam acciperet. Præfuit annis 23. tandemque oculis captus onus resignavit.

A. 1134.
Browerus
vid. S. God.
p. 65.

BERTHOLDUS Præpositus anno 1132. solenni sepulchri *S. Godehardi* Episcopi reserationi adstebat, omnibusque cunctantibus & moram longam facientibus primus corpus sublevabat. Forte autem per anticipationem Præpositus ad eum annum vocatur à scriptore coævo *Bertholdus* iste, qui dein ad annum 1143. mortuus notatur.

UDO, anno 1134. Præpositus erat, cum *Ludgaris* *Abbatissa Gandersheimensis* Clusæ cœnobium ordinis Benedictini fundaret, qui locus cum jurisdictioni Ecclesiasticæ Episcopi *Hildesheimensis* eo tempore subesset, à *Bernardo* Episcopo fundatio hæc Tabula publica confirmata est, cui quoque *Udo* Præpositus cum *Bertholdo* Presbytero, *Anselmo* Episcopo Brandenburgensi, *Sigfrido* Comite & Advocato hujus novi monasterii, nec non *Ludolfo* de *Woltingerode* aliisque, subscriptione nominis sui testimonium perhibuit.

A. 1143.
Chron. Ste-
derb. in
Meib. Op. T.
l. p. 453.
A. 1146.

A. 1151.

BERTHOLDUS anno 1143. moritur.

DIDERICUS, anno 1146. dignitate hac conspicuus erat, quo *Bernardus*, *Episcopus Hildesheimensis* foundationem cœnobii Benedictini in honorem *S. Godehardi* anno 1132. à se erecti, tabula publica roborabat, in qua concubii cujusdam ab hoc *Diderico* Præposito instituti mentio fit.

CONRADUS, Præpositus erat anno 1151. Eo anno *Bernardus*, *Episcopus Hildesheimensis* novale juxta montem *S. Mauritii* ad reparationem publicæ viæ, quæ de monte ad civitatem dicit, legabat, *Bruningumque* monachum *Reinhusanum* loculo isto invitiebat, ac ut idem loculus majoris mo-



momenti & devotionis existeret, capellam ibi construi concedebat, quæ omnia cum aliis *Conradus* hic subscriptione sua rata habuit.

REINHOLDUS, fundator Ecclesiæ Collegiatæ *S. Johannis Hildesii* ante pontem lapideum in *Dammone*, ex antiquissima *Dasiliensium* Comitum ad saltum *Söllingensem* in *Hildesiensi* Episcopatu gente ortus, quæ anno 1329. adeoque jam ante trecentos septuaginta quinque annos in *Simone Comite* exspiravit. Historiam gentis Illustrissimæ magna industria singulari Chronico explicavit *Johannes Leznerus*, scriptor notissimus, quoniam tamen fieri non potuit, ut omnia documenta tabulæque ad notitiam ejusdem pervenirent, seriem quoque ipsius Genealogicam, quam de Comitibus his formavit, in plurimis adhuc mancam deprehendi, mirum non est. Nec enim meminit duorum *Annonis*, *Archi-Episcopi Coloniensis*, qui quoque ex hac domo ortum traxit, fratrum, *Adolphi*, qui anno 1070. occurrit, & *Wessilonis*, qui anno 1064. *Archi-Episcopus Magdeburgius* factus est. Nec *Reinboldi*, Præpositi nostri fratribus *Ludolfi*, cuius anno 1153. & anno 1157. mentio incident; nec duorum fratrum *Ludolfi* & *Adolphi*, qui ab anno 1180. ad annum 1237. nec aliorum duorum fratrum *Adolphi* & *Ludolfi*, qui ab anno 1241. ad annum 1256. occurrunt; nec *Adolphi* Anno 1151. Comitis *Dasiliensis* in *Nienober* / qui anno 1241. cum dictis Agnatis suis tabulis subscriptis. *Reinboldus* vero jam anno 1151. *Cathedralis Ecclesiæ Hildesheimensis* Præpositus exstitit, Heripolique Comitiis Imperii intererat, ubi *Conradus* Imperator consilio *Principum Saxoniae*, *Dethalrici* scilicet

cet Halberstadiensis, Bernhardi Paderbornensis, Henrici Mindensis Episcoporum, Wiboldi Abbatis Corbejensis, Hinrici Ducis, Friderici Palatini Comitis, Marchionis Alberti & Hermanni Comitis Winzenburgii, nec non familiæ ad Ecclesiam eandem pertinentis consensu, Regalem Abbatiam Ringelheimensem, Bernardo Episcopo Hildesheimensi ejusque Successoribus III. Kal. Augusti subjiceret, ubi tabulis Cæsareis una cum Sigfrido

Anno 1152. Stangefoliq Anal. Westphal. l. 3. p. 305.

Würzburgensi, Albertoque Misnensti Episcopis, plurimisque aliis Comitibus Reinholdus subscripsit.

Anno 1153. Comite de Ravensberg / Henrico, Comite Arenbergio, Alberto, Comite Eversteinio aliisque apposuit. Anno 1153. cum Bernhardus Episcopus Hildesheimensis senio confectus, oculisque captus Infulam deponeret, ad Præsulatum expetebatur, sed consensum ejus extorquere nequiverant, ceu quem divina providentia ad majora destinaverat. Aderat enim eidem spectabilitas personæ gratiosa, ingenium sapientia validum, animus imperterritus, eloquentia mirabilis, mansuetudo & misericordia.

Anno 1156. Turkius An. ad ann. n. I.

Cancellarii autem munus ab eo tempore apud Fridericum Cæsarem gessit, primaque ejus mentio occurrit anno 1156. in Comitiis Ratisbonensis, in quibus cum dictus Imperator XV. Kal. Oct. Henricum I. Austriae Ducem crearet, diploma Cæsareum Reinholdus Cancellarius, vice Arnaldi Monguntini recognoscebat. Cum eodem Cæsare anno sequente Treviros profectus, tabu-

Radevicus
l. 1. de gest.
Frider. c. 18.

Browerus
Annal.
Trev. lib. 14.
pag. 63.

Iam ejusdem, qua Hillino ejus sedis Archi-Episcopo Abbatiam S. Maximini plenarie subjicit VIII. Id. Januar. recognitione sua confirmat. Sub finem anni paulo ante Kalendas Januarii Goslariæ in conventu Imperii tabulas, quibus Fridericus Cæsar, Henrico Leoni Duci Comitatum Utonis in montanis Harzicis donat, vice Arnoldi Moguntini Archi-Cancellarii subsignat. Anno 1158. Imperator Francofurti conventum, ac dein Paschatis festum in Insula S. Sviberti infra Coloniam celebrabat. Utroque in loco Hartwicus Archi-Episcopus Bremensis in favorem Ecclesiæ suæ diplomata quædam impetravit, quæ, Francofurtenſia quidem duo, XVII. Kal. April. tertium vero X. Kal. Maj. Reinoldus quoque Cancellarius recognovit. Post Pentecosten cum Ottone Palatino Wittelsbachio, ab Imperatore in Italiam missus est, ut Sacramenti religione populum in fide ejusdem confirmaret, quod etiam egregie præstítit, ut adventante ipso cum exercitu Imperatore tota provincia Mediolanensis cum urbe ad obsequium rediret. Sequenti vero anno dicta urbe iterum tumultuante Reinoldus cum Goswino Comite ac Ottone Palatino eo ius su Cæsaris ivit. Ibi duobus his ad muros persistentibus Reinoldus turbæ in medio civitatis se credidit, sed trifitiere cum eventu. Exorto enim subito plebis tumultu lapidibus appetitus & pene trucidatus occubuiisset, nisi in tempore supervenisset Archi-Episcopus Mediolanensis, cuius industria se iterum ex urbe subduxit. Cæsar perlato ad se nuncio legatos suos violatos, & cum ignominia ejectos ex urbe, Kalendis Februarii Autiniaci Mediolanenses ad dicendam causam citat, cumque respon-

Anno 1157.
Maderus
Antiq. Dom.
Brunsv. pag.
120.
Anno 1158.
Conringius
Bericht
Erz-Bisch.
Brem. Hos.
heit,

An. 1159.
Turkius ad
ann. n. s.

respondissent superbius & apertam præ se ferrent rebellionem ex procerum Imperii sententia proscripti, ac hostes pronunciati sunt. Interea vero hi studiose se armant, inque suburbis, ne Cæsari cum exercitu adventanti inservirent, sacra omnia profanaque diruunt. Inter cætera antiquum monasterium S. Eustorgii tum quoque à fundamentis eversum, & quicquid in eo sacrati erat in urbem translatum, quæ inter sanctorum trium magorum corpora tunc erant. Circa idem vero tempus

Gelenius
Sacr. Colon. Fridericus, Coloniensis Archi-Episcopus mortem
p. 248. obibat, omniumque votis Reinholdus sufficiebatur.

An. 1162. Quæ quantaq; tunc pro Cæsare in primis Friderico
Turkius ad ann. n. 2. per universam Europam seu militiæ ejus Dux, seu ad Reges exterorū legatus, vel quoque incoñodum ac emolumētum suæ Ecclesiæ gesserit, hujus loci

non sunt & ad *Colonensem* historiam pertinent, Cæsarque ipse in diplomate quodam, quo rapacitatem fisci anno 1166. coercet, agnovit, ac universis Principibus eundem in exemplum proponit, ceu cuius fidem sinceram, constantiam invictam, labores immensos, ut verba habent, saepe numero fide oculata perspexerit. Illud autem unum non prætermittendum, Reinholdum anno 1162. ē Mediolanensi urbe à se Cæsaris nomine occupata trium sanctorum Magorum corpora *Coloniam* ad Rhenum transtulisse. Præfuit autem Archi-Dioecesi huic tantum annis septem, non pluribus, ceu quidem aliis visum, annoque 1167. Cæsarem iterum in *Italiā comitatus Romæ* lue pestifera cum aliis Imperii proceribus extinguitur XIX. Kal. Septembr. ossa ejus *Coloniam* relata, ac sepulchro decenter extructo illata sunt. Conditus est in æde

Prin-



Principe in sacello B. Mariæ, ante statuam ejusdem, quam Mediolano simul transtulit. Hodie dum supina ejus imago ex ære fusa, ac lapidi sepulchrali inserta videtur, tenetque manu ex ære fastigiatum thronum.

*Id. ad ann.
n.s.*

WERNO anno 1167. in tabula *Hermannii Episcopi Hildesheimensis* legitur, quibus donationem prædioli in *Bolchardessen* / à vidua *Thietmari à Wibele Cœnobio S. Godehardi* ibidem factam confirmat, quam etiam subscriptione sua hic Præpositus cum aliis confirmat. Emerat quoque ejusdem cœnobii secundus Abbas mansos quosdam in *Swichelte* / à *Thiderico de Goltorn* / aliisque, hi ut ab omni impetitione cœnobio firmi imposterum permanerent, simili tabula confirmatoria dictus Episcopus anno 1169. XII. Kal. Januarii roborabat, cui etiam cum plurimis aliis nomen suum in testimonium apposuit. Idem quoque sub *Adelhogo Episcopo* anno 1173. (quo igitur *Hermannum Episcopum* Antecessorem saltim obiisse, necesse est, secus ac quidam anno sequenti volunt) præstitit, cum hic dicto anno XV. Kal. Novembris prædicto cœnobio decimam in *Achtum* aliaque bona in *Wieschelst* / *Hottalem* & *Osselse* confirmaret.

Anno 1169.

Anno 1173.

CONRADUS, Anno 1178. in tabulis *cœnobii Lambpringensis* occurrit.

BERTHOLDUS, anno 1181. *Adelhogi Episcopi* Anno 1181. tabulam subscriptione sua roborabat, qua cœnobia *S. Godehardi* iterum decimæ quædam confirmantur. Anno 1184. Idem Episcopus in conventu publico *Hildesiensi* concambium mansi unius, quem *Sigfridus de Gladebeck Ecclesiae Hildesiensis ministerialis*, in feudo tenuerat ab Episcopo, ei-

C *dem.*

demque resignaverat, cum *Wolfframo Præposito in Thippoldshusen* tabula scripta ratum habebat, cui & *Bertholdus* quoque nomen suum in testimonium apposuit. Anno sequenti *Abbas S. Godehardi Ecclesiam* quandam à matrice sua liberabat, sibique incorporabat, cui cum *Adelhogus Episcopus XII. Kal. Novembr.* consensum largiretur, tabulam hanc quoque Præpositus hic cum aliis subsignavit.

Cum vero saepius dictum cœnobium ex donatione fundatoris sui *Bernhardi Episcopi* decimam in *Ni-*

genhusen possideret, *Adelhogus Episcopus* non eandem solum ipsis confirmavit, sed & alia addidit, quibus literis idem quoque *Bertholdus* testimonium cum aliis subscriptione nominis sui perhibuit.

HARTBERTUS, ex familia equestri hujus Diœceseos de *Barvelte* jam pridem extincta ortus, cathedralis primum Ecclesiæ Cantor, magnum & sincerum erga eandem affectum ipsa operum exhibitione ubique comprobavit. Quapropter in Præpositum electus jam circa annum 1194. in ea dignitate constitutus erat, cum *Johannes, Ecclesie S. Andreæ Hildesheimii Sacerdos*, quatuor mansos eidem Ecclesiæ conferret, cui donationi in præsentia *Bernonis Episcopi Hildesheimensis* factæ, *Hartbertus* hic adstitit. Anno 1198. in locum *Conradi Episcopi* sui à cathedrali Capitulo communi & canonico consensu electus est; Cum vero equestris ordo ipsis adversaretur, difficillima ex in tempora suborta, ita ut etiam diœcesi relicta in tutiorem locum secedere coactus fuerit. Non est præsentis instituti, singula hæc explanare, adversa omnia magna animi fortitudine ac sedulitate superavit,

annisque novendecim præfuit, nec ut mox ex tabula quadam patebit anno 1208 obiit. BER-

Anno 1208.



BERTHOLDUS, anno 1208, inter Bernhardum Episcopum Paderbornensem & Abbatem ac convenitum Northeimensem Commissarius erat. Episcopus hic instinctu Bertholdi plecani Hammeste-
sis prædium prope Northemium, den Heusberg vulgo dictum contra Abbatem & conventum ejusdem cœnobii sibi vendicabat; Lite ad sedem Romanam delata Bertholdus Præpositus cum *Alexandro Abate Cellensi in Hercynia* aliisque clericis judex constituitur, cumque à parte Bernhardi Episcopi probationes deficerent, ferri carentis portatio Bertholdo Plebano, Paderbornensis Episcopi causam agenti, sententia judicium injungebatur, quam cum plebanus hic renueret, Abbas & Conventus Northeimensis causam evicerunt. Idem Bertholdus Præpositus anno 1212. X. Kal. Dec. consensum suum dabat ordinationi cuidam ab Hartberto Episcopo in favorem Canonicorum Collegiatæ Ecclesiæ S. Andreæ Hildesi constitutæ.

JOHANNES Præpositus testem se profitetur in tabula Couradi Episcopi, qua Volchardo Abbati & Conventui S. Godehardi emptionem bonorum in Bledelem/ab equitibus de Hyscen factam anno 1220. confirmat.

WILLEBRANDUS, Comes Oldenburgius litterarum ac virtutum studiis egregie excultus, magnæque devotionis, anno 1211. (quo adhuc & Hildesi ac Paderbornæ Canonicum agebat) in comitatu Leopoldi gloriosi Austriæ Ducis ac Hermanni de Salza ordinis Teutonici Magistri profecitionem in terram sanctam suscepit, quam dein eleganti pro æviratione scripto comprehendit, superiore seculo à Leone Allatio typis Coloniensium publicæ

C 2

luci

Anno 1208.
Leznerus
Chron. Got-
ting. MS. p.
240.

Anno 1212.

Anno 1220.

Scatenius
Ann. Pad.
part. I. p. 1014.

Chron. Bel.
giip. 230.

Anno 1226.

luci datum. Exin à *Conrado Episcopo* suo, per id tempus Romæ in aulis Pontificis ac Imperatoris versante, in *Italiam* evocatus *Friderico Imperatori* innotuit, qui eodem ob peregrinandi petitiam prudentiamque in legationibus uti cœpit. Erat enim vir constans, fortis ac ingenuus. Anno 1226. agente imprimis *Conrado Episcopo* suo in locum *Oliverii Episcopi Paderbornensis* successit, cumque ea propter Præposituram Ecclesiæ nostræ Cathedralis retinere fas non esset, simul tamen cum Reverendissimo Capitulo propter administrationem in Præpositura lis ipsi orta fuisset, eandem dicto Anno tertio Kal. Novembr. cum successore suo *Conrado & Capitulo* composuit. Sub finem sequentis anni, cum *Willebrandus* in *Italia* apud *Fridericum Imperatorem* publicis Imperii negotiis occupatus esset, ad regendam quoque Ultrajectensem Ecclesiam in locum *Ottonis Episcopi*, qui in bello contra *Twentios* occubuerat, tanquam idoneus vindex, postulatur, multaque egregia bello ac pace, paucis ictis quibus præfuit annis, gessit. Obiit Anno 1233. VI. Kal. Augusti *Swollis*; Moriturus dextram magna animi fiducia adstantibus ostendit, professusque est, manum illam nullis unquam muneribus corruptam, nec ulli injuriam intulisse. Sepultus, tumuloque admodum magnifico decoratus est Trajecti in templo *S. Servatii*, quod cum adjuncto virginum ordinis Cistertiensis cœnobio è fundamentis exstruxerat. Scriptores Genealogici, ac imprimis, quod miror HAMELMANNUS, qui ex Archivo Comitum Oldenburgorum *Chronicon* suum confecit, præposituræ *Hildesienis* in *Willbrando* hoc non meminerunt, ac hic



hic insuper eidem unum tantum fratrem adscribit *Ludolphum Canonicum Paderbornensem ac Ultrajectinum*, cum tamen in literis anno 1205. *Willbrandus* hic fratres suos *Henricum ac Burchardum* citer; Occubuerunt autem duo hi fratres anno 1234. in prælio *Archи-Episcopi Bremensis, & Conradi Episcopi Hildesiensis* cum *Stedingis*. Matrem *Willbrando HAMELMANNUS Comitem de Wolspe* assignat, cum fuerit *Willbrandi Comitis Hallermundani*, qui anno 1163. *Abbatiam Loccumensem* cum aliis fundavit, filia beatrix.

P. i. Chron.
Old. c. 22.
Exstomius
Chron. Wal-
kenr. p. 54.

CONRADUS, Antecessoris sui *Willbrandi* ad **Anno 1226.** *Paderbornensem Episcopatum* translati litem cum Reverendissimo Capitulo anno 1226. 3. Kal. Nov. ut dictum transigit.

GODSCHALCUS anno 1231. VI. Non. Octobris literis *Conradi Episcopi Hildesheimensis*, quibus permutationem cuiusdam parochiæ S. Andreæ partis confirmat, cum aliis testibus subscribit.

BURCHARDUS anno 1233. in *Archи-Episco- Anno 1233.*
pum Magdeburgensem electus, Alberto Comiti Meibomius
Hallermundio ea in dignitate successit, tribusque Tom. 2. Op.
tantum annis isti Ecclesiæ præfuit. p. 330.

REINHOLDUS, anno 1235. aderat contractui **Anno 1235.**
Ludolfi Abbatis S. Godehardi cum Theodorico de Depenam, super bona in Jesen/ tabulamque sub-
scriptione sua roborabat. Anno 1240. Conradus Anno 1240.
Episcopus Hildesheimensis eidem Abbatii conven-
tique emptionem dimidiæ decimæ in *Bornem*
molendinique in Astede literis confirmabat, quibus
idem Reinholdus Præpositus quoque subscriptis.
Anno 1243. Conrado Episcopo Hillesheimensis, cum Anno 1243.

- Anno 1246.** *is cœnobio Luccensi tres mansos in Hottelemi conferret, testimonium perhibebat. Anno 1246. Hermannus & Hinricus fratres Comites Woldenbergii decimam minoris Naven resignaverant, quam exin Conradus Episcopus Hildesiensis idibus Maj. conventui Frankenbergeni Goslariæ addicebat, ubi inter testes etiam primo loco Reinboldus noster comparet. Anno 1249. in tabulis Hinrici Episcopi Chron. Frankeb. p. 17.*
- Anno 1249.** *nomen suum subscrabit. Anno 1254. de collatione trium mansorum in Hottelemi ab eodem Episcopo cœnobio Luccensi facta testatur.*
- Anno 1258.** *LUDOLPHUS ex prænibili ac per antiqua Comitum Woldenbergiorum in Hildesiensi Episcopatu gente genustraxit. Anno 1258. non solum venditioni bonorum quorundam Hottelemensium consensit, sed & juxta cum aliis nomine Johannis Episcopi Hillesheimensis super curiam quandam in Hottelemi cum cœnobio Loccumensi transigit. Anno 1259. cum Reverendissimo Capitulo aliisque Diocesanos proceribus Episcopo suo Johanni sylvam Westenholtz resignat in favorem debitorum, quæ dictus Episcopus ob emptionem castrorum quorundam pro augenda diocesi sua contraxerat.*
- Anno 1260.** *Eodem anno 1259. & 1260. Johannes Episcopus cœnobio Loccumensi proprietatem bonorum quorundam in Hottelemi conferebat, quod idem Præpositus suo quoque testimonio roborabat. Dicto anno quoque idem Episcopus præfato cœnobio vixinti mansos in Müllenem contulerat, quod iterum testimonio suo Ludolphus confirmavit. Donaverat sub idem tempus dictus Episcopus Conrado Abatti & Ecclesiæ Riddagshusanae decimam in Brun-*
- Anno 1260.** *delem/ quod ipsum utratum esset anno 1260. publice Ibid.*

Ibid. Januarii literis datis confirmabat, quibus *Ludolphus* consensum suum apposuit. Paulo post eodem tamen anno Idem Episcopus Cœnobio S. Godehardi Hildesheimii emptionem decimæ in Oldenrode à *Rudolpho de Dalem* milite factam XV. Kal. April. confirmabat, cui Tabulæ quoque *Ludolphus* præpositus noster inter testes subscripsit. *Johannis* in Episcopatu Successor Otto Dux Brunsvicensis eundem Præpositum quoque testem citat, cum Anno 1260. (non igitur *Johannes Episcopus* Anno 1261. obire potuit) *Abbatii & Conventui Novalis Beat. Mariae Virginis*, vulgo Marienrode novem mansos in villa Sodere fitos cum molendino ibidem ab *Egberto de Tossem* / *Episcopatus Hildesheimensis Camerario Hereditario* coemptos confirmaret. Anno 1265. Idem *Episcopus* litem, quam cœnobium Frankenbergense prope Goslariam cum *Conrado Marschalko & Fratribus, Equitibus Hildesensibus*, ratione novem mansorum in majori *Nawen* fitis *Hildesiae* definiebat, quo in iudicio etiam *Præpositus Ludolphus* præsens erat, ac sententiam literis consignatam nominis sui appositione confirmavit. Sub finem ejusdem anni XII. Kal. Nov. *Otto Episcopus* contractus quosdam cœnobii *Riddagshusani* ratihabebat; Emerat *Abbas* pro monasterio suo à *Ludolpho de Dinkeler* / unum mansum in *Dinkeler* / à *Lucharde* reicta *Brunonis de Barmissen* / unum mansum in pago cognomine, ab *Hermanno dicto Lepel* milite mansum dimidium in *Clauen* / à *Bertholdo & Ulrico de Clauen* mansum unum in villa ipsorum. Hi vero venditores cum ex Equestri ordine *Episcopatus Hildesheimensis*, Vasallique *Episcopi* essent, consensu *Ottonis* opus erat,

An. 1265.
Chron. Fran-
kenb. p. 31.

Anno 1266. erat, cui in tabulam redacto Præpositus hic quoque subscriptis. Anno 1266. Idem *Otto Episcopus* proprietatem decimæ Hottelemensis cœnobio *Luccensi* donabat, quod etiam *Ludolphus* hic ratum habuit.

An. 1276. JOHANNES *Præpositus* anno 1276. in tabulis Cœnobii *Georgii* montani prope *Goslariam* occurrit. Triennio post *Otto Episcopus Hildesheimensis* decimam *Mechteshusanam* cœnobia *Franckenbergensi* *Goslariæ* donabat, quod ipsum *Johannes* hic quoque subsignatione pridie nativ. *Johannis* Baptistæ ratum habebat. Idem *Præpositus* an. 1283.

Geneal. Illu-
striß. Stein-
berg. c. 10.
n. 83.

sex hortos in platea *Frisonica Hildesii*, ab *Aswino Equite Steinbergio*, qui easdem in feudum tenebat, sibi resignatos Collegiatæ Ecclesiae S. Crucis ibidem contulit. Cœnobium *S. Godehardi* haec tenus varias impetiones propter decimam in *Oldenrode* sustinuerat, quas omnes *Sigfridus Episcopus Hildesheimensis* anno 1289. XI. Kal. Octob. annullabat,

An. 1289. & dictam decimam cum proprietate ipsius Abbatii & conventui monasteri ejusdem perpetuo jure possidendum conferebat, cui donationi etiam testimonium *Johannes Præpositus* subsignatione sua præbuit. Moriens bona sua Reverendissimo Cathedrali capitulo legavit, de quibus Testamentarii, *Arnoldus* scilicet *Decanus*, *Bernardus Scholasticus*, & *Volradus Præpositus* montis decimam in majori *Lafferde* dictæ Ecclesiæ comparabant.

An. 1294. GEBHARDUS, Successor ejusdem anno 1294. Id. Junii consensum dedit, cum *Sigfridus Episcopus Hildesiensis* *Henrico Comiti Woldenbergio* duos mansos in *Södere* in perpetuum donaret. Idem an. 1296. die inventionis corporis S. Stephani protomartyris ratam habuit ordinationem Reverendissimi

simi Capituli, ex bonis Antecessoris sui Johannis Præpositi factam.

SIGFRIDUS, Comes Blankenburgius anno 1304. Anno 1304.
Præpositus erat, cum Sigfridus Episcopus Hildes- Chr. Frank.
heimensis VI. Id. Mart. Alexandro Cœnobii Fran- p. 53.
kenbergensis Præposito V. donum altaris propria
manu Hildesii conferret, & cœnobii tabulas ac
privilegia confirmaret, cui diplomati Sigfridus
quoque nomen suum inter testes apposuit.

CONRADUS, in tabulis Sigfridi Episcopi anno 1309. memoratur. Erat autem de gente Comitum Anno 1309.
ac Nobilium Dominorum de Querfort in Thuringia,
cujus tamen neque Hoppenrodius, neque Hennin-
gesius in Genealogiis suis meminerunt. Domum
hanc illustrem jam ante duo circiter secula reddi-
derat Lotharius Comes, primo in Electorem Saxo-
niæ, dein vero anno 1126. in Imperatorem electus
& quamvis quoad Querfortense nomen in Bru-
none postremo Dynasta anno 1496. extincta sit,
floret tamen adhuc hodie in Celsissimis Mansfeldiæ
Principibus Comitibusque, qui ejusdem gentis
sunt. Ex eadem vero familia erat Sigfridus, qui Henninges
Infulam Hildesheimensem hoc tempore gerebat, Op. Geneal.
Princeps summa virtute, singulari doctrina ac sa- pag. 104.
pientia eximia ornatisimus. Fundator Canonico-
rum B. Mariæ Magdalenæ Episcopalis Capellæ Hil-
desii, quem sine dubio Conradus Præpositus san-
guine proxime attigit. Ejus Episcopitalibus dicto
anno Conradus Præpositus partim consensum par-
tim testimonium dedit, quibus cœnobio Marien-
rodenſi proprietatem quatuor mansorum in Sö-
dere ab equitibus de Novali emptorum VI. Non.
Martii conferret, & permutationem XII. manso-
rum

D

rum



rum prope Dinkelser pro decem mansis in sylva Heinholz ab Abate & conventu Marienrodenſi cum Canonicis B. Mariæ Magdalenaæ factam IV.

Anno 1311. Non. Novembr. confirmaret. Anno 1311. circa

Pentecoste *Henricus Episcopus*, *Sigfridi Successor* cum Reverendissimo cathedrali Capitulo quædam paciscitur, quæ *Conradus nominis sui appositio-*

Anno 1313. ne sublignavit. Anno 1313. die *B. Benedicti Abba-*

tis Hinricus Episcopus proprietatem totius villæ Toffum cœnobio Marienrodenſi vendebat, quod ut ratum permaneret, etiam *Conradus Praepositus* subscriptione sua stabilivit.

OTTO, Comes Woldenbergensis, Henrici Episco-
pi modo dicti ex fratre Hermanno nepos, jam an-
no 1294. *Cathedralis Ecclesiæ Canonicus* erat, quo
venditionem quatuor mansorum in Södere ab Hin-
rico Comite Woldenbergio gentili suo, cœnobia
Marienrodano factam consensu suo roborabat.

Chr. Frank. Anno 1304. VI. Id. Mart. quo *Sigfridus Episcopus*
p. 53. *Alexandrum Praepositum Frankenbergensem con-*
firmabat, Praepositus quoque insignis Collegiatæ
Ecclesiæ S. Mauritii in monte prope Hildesiam ex-
stitit. Cumque omni cura ac zelo ad promoven-

Oldecop. de dum cultum Divinum flagraret, decennio post
Agapis Obs. a stream charitatem instituit de decima sua in Sö-
lede / pago præfecturæ Steinbruccensis, pro tre-
centis & quinquaginta Marcis examinatis compa-
rata. Charitas hæc aurea adhuc hodie quotannis
mense Octobri à Patribus Societatis Hildesi, qui-
bus bona ac redditus Præposituræ Montis S. Mau-
ritii Ernestus Bavarus, Archi-Episcopus & Elector
Coloniensis ac Episcopus Hildesheimensis anno 1595.

cum



113

cum onere tamen, contulit, observatur, distribuiturque (quod in gratiam exterorum appono) gallina elixa cum flavo & pinguedine, affluente jusculo parata, adornata simul recenti carne suilla, ac pipere aliisque aromatibus adsperso, à peculiari coquo, cui inde cognomen, confecta. Non possum, quin hendecasyllabum quoddam ante seculum & amplius ad Reverendissimum Dominum Johannem à Münchhausen / Cathedralis Ecclesiae Hildesiensis quondam Canonicum ac Seniorem à celebri isto tempore loci hujus medico, Doctore Hermanno Neuwaldt / magnæ doctrinæ ac judicii Viro, scriptum apponam, ceu quo charitatum ejusmodi usus ac ritus describuntur. Ita autem se habet:

En, gallina venusta Charitatis
 Ad nostras hodie volavit ædes
 Jure cum croceo coagulata,
 Mox cum quæro: quis huc eam volare
 Mandavit? replicat: Senex benignus,
 Et vir nobilis, à piis suum cui
 Est nomen monachis? Quid istud ergo?
 Per me ut innuat alma Caritatis
 Inter vincla suos parati amicos;
 Quos non ille aliter fovet benignus,
 Pullos quam foyeo meos sub alis.
 At, quid pulpa suilla utrinque adhærens?
 Ut testes habeat sui favoris

D 2

Ari-



Aridumque quod est satis saginet,
 Ipsum ut denuo spiritus perungat.
 Quid vult hic croceum coagulatum?
 Fidem non fluidam, sed usque nexu
 Constantem stabili coire certa,
 Quæ vitam facit arte Christianam.
 Suntne vera prius relata? Quidni?
 Ergo rursus abi, Viroque dicto
 Ingentes age gratias benigno,
 Tanta ut dona Deus rependat ipse,
 Et quando unica charitas manebit
 Æternum, simul huic precare quæso,
 Ut in lætitia suæ futuræ
 Moretur sine fine Caritatis.

Institutionem ipsam hujus caritatis *Henricus Episcopus* peculiari diplomate confirmavit, quo & pecunia simul præsentibus in templo distribuenda, & ritus circa celebrationem missæ observandi pluribus docentur ac mandantur. In illo *Episcopus Ottōnem* hunc patruum suum vocat, juxta ejus ævi latinitatis stylum. Anno vero 1317. *Ottomis* hujus ut Præpositi majoris mentio inter testes occurrit in tabula *Henrici Episcopi*, quibus bona quædam fratrum de *Jerze à cœnobio Frankenbergensi* empta non solum huic consensu suo simul confirmat, sed & cum agnatis *Ludolpho scilicet & Ottone Comitibus Woldenbergiis Canonicis Hildesiensisibus* proprietatem duorum & dimidii mansorum in campis *Jerzen-*

Anno 1317.
Chr. Frank.

p. 63.

zensibus sitorum cœnobio eidem ipsis Kal. Septembris donat. Anno 1318. die S. Ulrici, qui in 4. Iulii incidit, certa pacta inter Episcopum & Capitulum ratione mancipiorum constituuntur, quæ Otto Præpositus quoque rata habuit. Cum vero eodem anno Henricus Episcopus Avenioni in Gallia, ubi tunc temporis summi Pontificis sedes erat, ex febre obiisset, Otto noster concordibus omnium suffragiis in successorem ejus electus est, præfuitque septendecim circiter annis. Non autem Otto hic ultimus gentis suæ existit, ut vulgo asseritur, quod forte de familia Comitum in arce Woldenberg sedem habente intelligendum, cum gens amplissima, inquit aliquot stirpes hactenus prognata demum in Gerardo Comite an. 1383. tota defecerit. Appono hic seriem quandam Genealogicam, prout eandem ex tabulis fide dignis concinnare licuit, quo simul pateat, quot Comites Woldenbergii post Ottonis mortem adhuc superfuerint, quantumque à genuina hac, solisque tabulis innixa nec ulli circumstantiæ seu Chronologicæ, seu feudali repugnante Comitum serie differant, qui scriptis suis tabulas, ejusmodi Genealogicas inseruerunt Autores, & novissime quidem solertissimus Historicarum Germaniæ antiquitatum scrutator, Dn. Fridericus Lucas, aliique.

Anno 1318.

Grafen
Saal
pag. 1154.

D 3

Her-



OTTO, Comes Falkensteinus ad sylvam Hercyniam anno 1328. Præpositus erat, cum ejusdem antecessor, tunc Episcopus Otto, cum cœnobio Marienrodenſi concambium faceret, cui IV. Kal. Mart. assensum præbuit. Anno 1342. Hinricus Episcopus Hildesheimensis proprietatem & dominium dimidiæ decimæ & quatuor mansorum in campis villæ Barvelte sitorum, quos Johannes miles & Theodoricus famulus dicti de Salder / & Henricus de Barvelte famulus ab eodem in feudo tenuerant, cœnobio Marienrodenſi donabat, idque ut ratum permaneret, Otto hic Præpositus consensum suum literis apponebat. Idem dein variis Henrici Episcopi ac Cathedralis quoque Capituli contractibus anno 1346. 1347. 1348. subscripsit. Postremus ejus annus 1349. est. Hoc enim cum Hinricus Episcopus, Henricum de Völkersen / equitem Hildesheim feudo castrensi in Marienburg hæreditario investiret, ratum quoque id ipsum habuit, tabulam que eum in finem confectam subsignavit. Eodem quoque anno cum Diderico Decano Senati Hanoverano libertatem concessit sacellum B. Mariæ Virginis extra mœnia Hannoveræ condendi.

Anno 1328.

Anno 1342.

Anno 1348.

Anno 1349.

VOLCMARUS successor ejusdem statim anno 1350. nominatur in tabulis ædificium xenodochii S. Johannis prope pontem lapideum concernentibus. Sequenti anno 1351. Hinricus Episcopus Iudæis locum pro cœmiterio prope novam civitatem concedebat, ac iterum in vigilia Simonis & Judæ Apostolorum cum Senatu Brunsvicensi ratione litonium paëta quædam constituebat, ac utrumque tabulis eam in rem scriptis roborabat, quibus iterum Volcmarus quoque nomen suum sub-

Anno 1350.

Anno 1351.

subscriptis. Erat autem hic fatalis ejusdem annus, quo in memoriam sui, die S. Ambrosii Episcopi, qui quartus Aprilis est, Universitati Dominorum Vicariorum Ecclesiæ Hildesiensis hortum quendam fossatis novæ civitatis Hildesheimensis penes valvam Brunsvicensem in parte australi vicinus annexum, quem fratres dicti Bockfell à Præpositura in feudo tenuerant, eique resignaverant, consensu Reverendissimi Capituli in perpetuum donavit.

Anno 1352. DIDERICUS, anno 1352. primo quadragesimæ die, Gunthero de Bartensleben/ Canonicō Cathe-drali Hildesiensi duos hortos prope curiam Præpositi in Neapoli sitam concedebat.

Anno 1357. NICOLAUS, anno 1357. domum suam ante urbem, quam Burchardus eques Steinbergius quoniam ab Ottone Præposito S. Mauritii in feudum habuerat, pauperibus scholaribus donabat. Eodem anno Hinricus Episcopus pensionem annuam 30. marcarum argenti, quas Simon ultimus Comes Dasfiliensis ante hac cœnobiis Amelunxbornensi & Lippoldesbergensi, ut & Dominis de fraternitate Kalendarum in Göttingen & tribus altaristis in Ecclesia S. Georgii prope Göttingam in testamento legaverat, tabula publica recognovit, cui etiam Nicolaus Præpositus subscriptione sua consensum dedit. Anno 1365. Johannes Episcopus Hildesheimensis, Nuncius Apostolicus, Wormatiae tum existens in causa sua cum Ottone Scholastico & Vicario Ecclesiæ Hildesiensis Generali, Nicolaum hunc unam cum Aswino, S. Mauritii in monte, & Henrico S. Crucis Ecclesiarum Præpositis nec non Hermanno Comite Ebersteinio, omnibus cathedralis Ecclesiæ Can-



Anno 1369.

Canonicis Comissarium constituebat. Anno 1369.*Vicarie S. Martini ad S. Johannis in Lüneburg/*
cujus patronus erat, dimidium plaustrum salis
donat. Anno 1378. die decollationis S. Johannis

Anno 1378.

Baptistæ, nomine Reverendissimi Capituli cum
Gerhardo Episcopo, internuncio *Ecchardo ab El-*
dingen/ Canonico Cathedrali agebat, ut tabulæ
quædam dicti Capituli instrumento publico sigil-
loque Episcopali roborarentur. Exin contractus
quosdam anno 1379. 1381. confirmat. Circa extre-
ma ejus tempora *Gerhardus Episcopus* prope *Hil-*
desiam ante portam *Dammonis Carthusæ* cæno-
bium fundabat, cumque religiosi istius loci, ho-
minem quasi exuentes strictiori vita multorum
procerum animos commoverent, in iis quoque
Nicolaus Præpositus erat, qui moriens pleraque
sua bona iisdem legavit.

Anno 1379.

Anno 1381.

ECCHARDUS ex equestri *Eldingiorum* familia
ortus, à *Nicolao Præpoto* rebus gerendis admotus est, eique successit, paucis quidem annis ma-
gno tamen cum emolumento Ecclesiæ, omnium-
que favore præfuit, anno 1390. obiit.

Anno 1390.

ECCHARDUS ab *Hahnensee/* eques *Hildesien-*
sis, cuius tamen familia ante dimidium circiter se-
culum exspiravit. Occurrit autem in contracti-
bus quibusdam anni 1391. 1394. & 1402. Quæ vul-
go de ejus cum *Johanne Episcopo* suo dissidio &
morte anno 1405. ex mœrore contracta ab Histori-
cis recensentur, cum debit is circumstantiis non
satis probata, ac ex rumore vulgi absque judicio
in chartas conjecta sunt, cum *Johannes Episcopus*
de rumore ejusmodi à malevolis, quos multos ha-
bebat, sine dubio in vulgus sparso, in publica dein

Anno 1391.

1394.

1402.

E

diæta



diæta coram omni clero, vasallis ac populo palam
conquestus fit.

Geneal.

Anno 1405. GODSCHALCUS, ex perantiqua & generosis-
fima Crammiorum equitum in Episcopatu Hiledede-
sensi & Ducatu Brunsvicense gente ortus anno 1405
electus est, non diu tamen præfuit.

Anno 1405. DETMARUS enim eodem anno 1405. Equestri
Hardenbergiorum in Ducatu Göttingensi familia
natus Præpositus audit, eique ut & fratri ejusdem
Ludovico, Canonico Cathedrali, castrum Stein-
bruggense hypothecæ jure in manus cessit. Anno

Anno 1414. 1414. Idem cum fratribus suis Diderico Equite &
dicto Ludovico, cum Preposito Hildesii ad S. Cru-
cem, nec non agnatis suis Diderico & Hildebran-
do Hardenbergiis, Hermanno Lüders/ civi Nor-
themensi locum promolendino ædificando in Mar-
ca Sutthemia ad Lainam concedit.

Anno 1422. ECCHARDUS ab Hahnensee/ junior, jam an-
no 1422. dignitate hac eminebat, ejusque cum Jo-
hanne Decano & Henrico Scholastico mentio in ta-
bulis cœnobii Georgimontani occurrit. Anno 1423.

Anno 1423. Johannes Episcopus Hildesheimensis, cum Bar-
tholodo de Bock & Friderico de Rheden/ vasallis suis
die Martis post festum corporis Christi contractum
quendam hujus etiam Præpositi consensu confir-
mabat. Erat autem simul Præpositus insignis col-

Jura Eccl. S. Mauritii in monte prope Hilde-
siam, cui à Magno Episcopo anno 1427. Sabbathi

Anno 1427. post purificationem B. Mariæ Virginis insignia pri-
vilegia, jurisdictionem criminalem & Advocatiam
impetravit. Favit sine dubio eidem Ecclesiæ di-
ctus Episcopus, quod frater ejusdem Albertus
Dux Saxoniae Inferioris, qui anno 1422. in prælio

ad



ad Grondam pro Johanne Episcopo occubuit, ibidem quoque Præpositus ante Ecchardum fuerit, cuius tamen dignitatis in Alberto hoc scriptores Genealogicinon meminerunt. Anno 1429. Lunæ Anno 1429.
 post Dominicam Judica tres florenos annuos Canonis B. Mariæ Magdalenæ in aula Episcopali donabat. Anno 1433. cum Magnus Episcopus cum Otone & Friderico fratribus Ducibus Brunsvicensibus contractum quendam iniret, Martis post Dominicam Exaudi fidem suam pro Episcopo interposuit, quam eidem & successori ejus Bernhardo, ex Ducibus Luneburgiis, sequentibus quoque annis pluries dedit. Quantæ autem autoritatis fuerit, vel ex eo apparet, quod litem inter Nicolaum & Balduinum Archi-Episcopos Bremenses, ratione debtorum contractorum solutionis, quæ hic isti promiserat, ortam, ac ad concilium Basiliense devolutam Eugenius Pontifex anno 1436. huic Ecchardo Præposito decidendam committeret, quod etiam absque partis alterutrius læsione præstitit, ac paulo post cum Balduno Archi-Episcopo Norimbergam ad Albertum Romanorum Regem profectus est. Anno 1443. novam ordinationem in xenodochio novæ civitatis constituit, ac sequenti anno domum leprosorum prope & extra muros ejusdem, ad viam publicam, quæ ad castrum Marienburg dicit, à servitute ac omni censu Ecclesiæ debito liberabat, atque ad omnimodam utilitatem pauperibus Christi utriusque sexus infirmis in receptaculum concessit. Anno 1448. Fridericus Archi-Episcopus Magdeburgius, Burchardus Episcopus Halberstadensis & Magnus Episcopus Hildesiensis unionem quandam pro securitate suorum

Meibomius
op. T. 2. p. 76.

Anno 1443.
Anno 1444.

Anno 1448.
Spangenb.
Chron.
Mansfeld.
c. 328.

E 2

Prin-



Principatum & pacis publicæ ad viginti annos inierunt, ac, si lites inter eosdem orirentur, *Ecchardum* hunc cum quibusdam aliis arbitrum constituerunt. Civitas nova hactenus muro quodam leviter cincta circa hæc tempora vallo muniebatur, quod ut commodius procederet, *Ecchardus Præpositus* quinque mansos in campo S. Godehardi anno 1450. lunæ ante Martini ab *Helmoldo Abbate* & conventu ejusdem cœnobii emptos eidem concessit. Eodem anno Præpositus noster cum fratribus & agnato, *Jordano*, *Borcharto*, & *Volcmaro*, equitibus de *Hahnensee* memoriam sibi in cœnobio virginum *Marienwerderano* die S. Bartholomæi quotannis constituunt. Anno 1457. cœmiterium

Anno 1460. Judæorum xenodochio ante novam civitatem donat. Triennio post obiit, cum ultra quadraginta annos Præposituram magna cum laude gessisset.

ECCHARDUS, ex prænobili, jam tamen ante seculum extincta *Wendenorum* in *Ducatu Brunsvicensi* familia, Præpositus simul insignis collegiatæ *Ecclesiæ S. Crucis* & *Archidiaconus Hildesii*, nec non *Canonicus Halberstadiensis* erat, cum in *Præpositum Hildesheimensem* eligeretur. Factum

Anno 1460. id est anno 1460. eo enim, tabulæ *Ottonis Comitis Schaumburgii*, qua *Christiano Danie Regi* jus suum ad *Holsatiam* ac *Stormariam* resignat, *Ecchardus Præpositus* inter testes nomen suum apposuit. An-

Anno 1463. no 1463. in Hospitali novæ civitatis ab *Henrico Cotmanno* fundato ordinationem novam sancit.

A. 1465. 1466 Anno 1465. 1466. pro *Ernesto Episcopo Hildesiensi* in commodum *Dicæceos* suæ certam pecuniæ summam mutuo sumenti fidem interposuit. An-

Anno 1467. no 1467. eundem *Episcopum* cum civitate *Hildesiensi*



siensi reconciliat, ac circa illa tempora quoque cum dicto Episcopo cœnobium S. Godehardi ex voluntate Abbatis ejusdem loci reformat. Anno 1471. post mortem *Ernesti Episcopi*, cum *Reverendissimum Capitulum* super electionem successoris in partes secederet, ac inter Candidatos quoque *Henricus Abbas S. Michaelis Hildesheimii*, equestri *Bertkoviorm* gente ortus, designaretur, Præpositus noster *Hermannum*, *Hasfiæ Landgrafum*, *Ludovici Pii & Hinrici III.* à quo moderna *Landgravorum* domus descendit, fratrem, *Canonicum Colonensem & Præpositum Aquisgranensem* ad Episcopatum promovere statuit, faventesque hoc in negotio habuit non solum ordinem euestrem ac vasallos Diœceseos, qui etiam pro *Landgratio* introducendo arma sumebant, castraque & oppida occupabant, sed & ipsos vicinos *Duces Brunsvicenses*, *Wilhelnum seniorem*, ejusque filios *Wilhelnum & Fridericum*. Verum prævaluit pars quæ *Hennigum*, *Cathedralis Ecclesiae Decanum*, generosissimorumque & adhuc hodie florentium equitum ab *Haus* gente ortum, postulabat, qui etiam statim Romam properavit, confirmatione obtinuit, non tamen ibi à Pontifice consecratus est, ut quidam affirmant, hoc enim *Bertholdus Episcopus Verdensis*, cognatus ejus, cuius quoque armis in possessionem Episcopatus devenierat, anno 1472. Martis post misericordiam Domini, *Hildesii* peregit. *Hermannus Landgrafus*, cum imminens Diœceseos exitium ex hoc dissidio, levioribus partium studiis primum accenso, prudenter prospiceret (namque pro *Henningo* stabant major Capituli pars, ipsaque eo tempore urbs *Hil-*

E 3

Meibomius
Op. T. 2. p.
524.
Anno 1471.
Scatenius
Ann. Pad. l.
18. p. 709.



desiensis, Bertholdus Episcopus Verdensis, Simon, Episcopus Paderbornensis, Ericus, Henricus & Anthonius, Comites Holsato-Schaumburgii, Bernhardus Comes Lippiensis, fortissimus sui ævi militiæ Dux) ex amore pacis electioni suæ cessit, posteaque Coloniensis Ecclesiae Archi-Episcopatum, ac Paderbornensis administrationem obtinuit, nec unquam Diœcesin Hildesensem rexit, ceu quidem literatissimus, deque universa Europæ Historia præclare meritus Imhofius alicubi legisse videtur. Non destitit autem Ecchardus Præpositus, cumque Painensem, aliasque Episcopatus arces sub arbitrio suo haberet, Balthasarum Ducem Meklenburgium juvenem adhuc in locum Hermanni Landgrafi postulavit, qui etiam cum fratre Duce regente, & aliquot centenis equitibus Episcopatum ingressus in arce Painensi à Præposito nostro exceptus est. Jamque ad apertum bellum dissensus hic iterum spectabat, præsertim cum, qui de compositione inter Balthasarum & Henningum laborabant, morerentur, & Balthasar cum suis arma civitati Hildesensi intentaret. Cum vero ab hac non solum tormentis bellicis acriter exciperetur, sed insuper castrum Steurwaldense civium eorundem armis occupatum Henningo tradetur, Dux Balthasar animum quoque mutavit, ac cum Suerinensi Infula contentus esse, quam ulterius incertam belli fortunam exspectare maluit, inque Ducatum Meklenburgium regressus est. Anno 1480. Mercurii post Quasimodogeniti Ecchardus Præpositus quatuor talenta de officina fullonia in pago Issum / in annuos reditus Fabricæ Ecclesiæ suæ assignat. Sequenti anno Henningus Episco-

Notit.

*Procer. Imp.
l. 4. c. 7. p. 4.*

*Tripart. De-
monstr. p. 142.*

Anno 1480.

Anno 1481.

copus senio curisque enervatus ac quietis appetens, Episcopatum Bertholdo *Præsuli Verdensi*, aliquoties memorato, tradebat, qui ex per Illustri, antiqua atque ex *Alsatia* originem ducente familia *Baronum Landsbergiorum*, de *Domo Wormstall* in *Comitatu Schaumburgio* ortus erat, Princeps *Kranzii* scriptoris coævi elogio, magnis naturæ dotibus præditus, procera longitudine & excelsa statura, humanitate pleno vultu, singulari ingenio ac dexteritate eloquentiæ pollens, simulque Principibus ac vicinis urbibus charus. Hic cum statim sub initium regiminis sui Diœcesin ære alieno prefam liberare studeret, ac inter alia cerevisiarum accisam imponeret, civitas vero *Hildesiensis* ad hanc se non teneri arbitraretur, divisio animorum ac dissidentia inde orta, quæ cum in graviora facile erumpere potuissent, anno 1482. die Lunæ post Panthaleonis interpositione civitatum vicinarum sopita ad tempus est, quibus tractatibus *Ecclodus Præpositus* quoque consensum suum apposuit. Mortuus demum anno 1488. cum in decimum octavum annum utiliter ac fideliter præfuisse, ac Ernesto Archi-Episcopo *Magdeburgensi Saxoniae* Duci à primariis consiliis exstitisset. Effigies ejus adhuc hodie in atrio equestri supra capellam S. Laurentii prope *Bartholdum Landsbergium Episcopum* comparet.

HENRICUS, Comes *Schwarzburgius*, *Guentheri Comitis ac Eichsfeldia Provisoris filius*, ex matre *Mansfeldia*, capellam conceptionis B. Mariæ Virginis in summa æde renovat; ac *Marienburgum* obtinet. mortuus 1499.

LEVINUS à *Veltheim*/ gente antiquissima & ad-

Chytræus
Sax. l. 2. p. 62.
l. 12. Metr. c.

17.

Anno 1482.

Anno 1488.
Meibomius
Op. T. 3. p. 468

- adhuc hodie per Saxoniam universam in plurimis stirpibus florentissima ortus, anno 1507. dignitatem adipiscitur. Anno 1513. pro Johanne Episcopo Hildesiense, Conrado, Ludovico & Jodoco equitibus ac Mareschallis Diœceseos hæreditariis de Swichelt/ fratribus, cum ab iisdem ingentem pecuniæ summam in commodum patriæ mutuo su-
- Anno 1515. meret, fidem suam interposuit. Anno 1515. Guntillus, Comes Mansfeldius cum Caspero ab Alden, dorffitem gerens, eundem pro arbitro constituit, quam etiam composuit. Eodem tempore in dice-
- Chyträus cefi Hildesiensi Johanni Episcopo lis erat gravissima
Sax. lib. 8. cum Burchardo, Hildebrando & Conrado equiti-
pag. 233. bus de Salder/ fratribus, à quibus Episcopus ar-
cem Lawenstein/ parenti illorum Hinrico ab Epi-
scopi Prä-Antecessore Bertholdo oppignoratam,
redimere studebat, hi vero cedere recusarent,
quod tempus redemptionis in literis contractus ex-
pressum nondum effluxisset, & Johannes Episco-
pus Henrico Salderio parenti eorum præterea pro-
misisset, se ipsi ac filiis ejus præfecturam illam fru-
endam, quamdiu ipse viveret, relictum esse.
Lite ut dictum inde exorta, sententia tandem à Le-
vino Präposito, ceu docto ac pacis amante, per
modum compromissi expetitur, quam etiam anno
- Anno 1518. 1518. ita tulit, ut, si altera pars eadem se continuif-
set, patria tota armorum tumultu non conturbata
- Anno 1524. fuisset. Anno 1524. die S. Andreæ controversiæ
quædam inter Reverendissimum Capitulum ac ci-
vitatem ortæ ejusdem interventu componuntur,
qualem compositionem quoque in alia causa anno
- Anno 1529. 1529. firmat. Anno 1532. castrum Marienburgum
pignoris loco obtinet fratrique Matthiae ad inhabi-
tan-



tandum concedit. Mortuus anno 1531. effigies ejus ære expressa adhuc hodie in ambitu templi *Cathedralis Hildesiensis* ad exteriorem parietem capellæ S. Laurentii conspicitur, cum sequenti inscriptio-ne: Anno Domini 1531. die 8. Maj. obiit egregius Dominus, Levin à Veltheim / J. U. D. Hildesheimensis, Ascaffnaburgensis, Goslariensis, S. Bonifacii Halberstadiensis & in Friedlande Præpositus. Nec non Moguntinensis Halberstadensis, Hildesheimensis ac Hamburgensis Ecclesiarum Diaconus, Canonicus, Sanctissimi Domini nostri Papæ cubicularius, & Apostolicæ sedis Protonotarius. Cuius anima requiescat in pace.

Anno 1531.

OTTO, Comes Schaumburgius, anno 1531. pri-mo statim anno in Episcopum post obitum *Balthasaris Præfulis* eligebatur, quod laceræ ac dissipatæ Diœceseos restaurator futurus speraretur, cum *Wilhelmus Nassovius*, avunculus ipsius, in aula *Caroli V. Imperatoris* senatus Princeps esset, adeo-que causam hanc optime promovere posset. Quo-niam vero frater natu major *Johannes*, ex conjug-e sua *Elisabetha*, *Frisiæ Comitis* filia prolem non su-scipiebat, Otto animum diutius in diversa agita-bat, eaque propter confirmationem à sede Roma-na non expetebat. Præposituram tamen adhuc annis aliquot retinuit, & anno 1536. in literis qui-busdam concessionis die Martis in festo Paschatos adhuc gessit. Resignavit eandem paulo post fratri *Antonio*, annoque 1542. Comitatus sui regimen suscepit. Ducta in uxorem *Elisabetha Ursula*, *Ernesti Ducis Brunsvigo Lüneburgii* in Bell filia. Obiit demum anno 1576. inque eminente ex filiarum una

Anno 1531.

*Hojerus
Chron. Mol-
lenbec. p. 90.*

Anno 1536.

F

Po-

posteritate adhuc hodie de Ecclesia Hildesheimensi
præclare meretur.

ANTHONIUS Comes Schaumburgius, Præpo-

Anno 1540. situs simul *Leodiensis* ac *Traiectensis*, anno 1540.
fratrem *Adolphum Coadjutorem Archi-Episcopatus*
Coloniensis suum in Præpositura Commissarium
habebat, qui in vespера Petri & Pauli Apostolorum
eiusdem nomine, *Johanni Wildefurio*, cele-
bratissimo *Hildesienium Consuli*, consensum super
aream quandam in nova civitate concessit. Anno

Anno 1551. 1551. *Anthonii* hujus Præpositi Commissarii ex
Reverendissimo Capitulo erant *Burchardus ab*
Oberg/ Decanus S. Andreæ (paucis annis post *Epi-*
scopus Hildesienis) & *Johannes Stein/* qui die Do-
minicæ Lætare hortum quendam leprosis ante no-

Anno 1553. vam civitatem assignabant, & adhuc anno 1553.
Mercurii post *Elisabetham* captivum quendam li-
berum pronunciabant, quo dictus Dn. *Stein/ cu-*

Anno 1557. riæ Episcopalis simul officialem se scribit. An. 1557.

Anno 1558. post obitum fratris supradicti *Adolphi* in *Archib-*
Episcopum Colonensem eligitur, & sequenti mori-
tur, *Coloniæ* juxta fratrem sepultus.

WILHELMUS, Comes Schaumburgius, Præ-
positus *Meschedensis* & post fratrem *Anthonium Hil-*

Anno 1570. *desiensis*. Anno 1570. 26. Nov. cum Senatu novæ
civitatis de jurisdictione criminali quædam paci-

Anno 1575. scitur. Anno 1575. eidem novos aquæ ductus con-

Anno 1580. cedit. Obiit anno 1580. & *Mollenbecæ in Comitatus*
Schaumburgici cœnobio, sepultura gentilitia, re-
quiescit.

ANTHONIUS, Comes Schaumburgius, ante-
cessoris sui *Wilhelmi* ex fratre *Ottone*, etiam dicto,
nepos, *Archi-Diaconus* simul ac *Decanus Metro-*
poli-



politanae Colonensis Ecclesiæ erat. Anno 1585. Anno 1585.
18. Augusti, cum Senatu civibusque novæ urbis ratione unionis perpetuæ cum civitate Hildensi biennio ante sancitæ transigit. Demum Mindensis Episcopus in locum Henrici Julii, Ducis Brunsvigo-Luneburgii electus anno 1599. in arce Petersha- Anno 1599.
gensi obiit, successoremque in Episcopatu habuit Christianum Ducem Brunsvigo-Luneburgium.

ARNOLDUS, Liber Baro de Bucholz / Serenique Ernesti Bavari, Electoris Colonensis, in Episcopatu Hildesheimensi Consiliarius Intimus. Anno 1599. 15. Octobris à Reverendissimo Capitulo Anno 1599. inaugurate est. Anno 1604. 15. Januar. vice Præpositum quoque in monte S. Mauritii egit. Anno 1612. Henricus Meibomius, & biennio post Christophorus Browerus, uterque diligentissimus Historicarum Germaniæ antiquitatum scrutator, ille Historiam Irmensulæ Saxonicæ à se consignatam, hic vero vitam S. Berwardi & S. Godehardi Episcorum Hillesheimensium ex veteri Manuscripto desumptam publicis typis edebant, ac quoque Præposito huic dedicabant. Eodem tempore ex parte Serenissimi sui, tanquam Commissarii in causa ci- vium seditionum Aquisgranensium contra Magistratum ejus urbis, subdelegatus erat. An. 1624. Anno 1624. Serenissimi Ferdinandi Electoris Colonensis & Episciopi Hildensi in causa Diocesenos legatus ad au- lam Cæsaream ibat. Moritur anno 1632. 21. Dec. Anno 1632. Leodii, cum præcedente anno, 20. April. Reve- rendissimo Capitulo, ne in electione futura vel par- tium studia, vel superiorum dispositio Ecclesiæ juribus præjudicium ferrent, successorem com- mendasset.

F 2

AR-



ARNOLDUS, *Liber Baro de Hounsbrug / Domiuus in Ostam / Moll & Berringer/* Cathedralium simul Ecclesiarum *Magdeburgensis ac Leodiensis* Canonicus, nec non vice Præpositus Ecclesiæ collegiatæ S. Mauritii in monte, ab antecessore Reve rendissimo Capitulo commendatus est. Merita sua jam superioribus annis probaverat, in primis cum anno 1629. Serenissimi *Ferdinandi Electoris Coloniensis ac Episcopi Hildesiensis* nomine litem restituendarum Diœceseos præfecturarum in *Camera Spierensi* felici cum effectu ad finem perduceret. Sub finem tricennalis Germanici belli multa pro incolumentate Ecclesiæ, subditorumque conservanda, ac rapinis militaribus avertendis tulit,

Anno 1550.

fecitque. Anno 1550, mense Octobri Serenissimi *Maximiliani Henrici, Ferdinandi Successoris, in possessione Episcopatus hujus acceptanda Commissarius erat, acjuramentum à Ministris ejusdem*

Anno 1665.

Hildesii exegit. Obiit anno 1665. 16. Mart. Leodii inque testamento suo magnus benefactor Collegii patrum Societatis apud *Hildesienses* ac fundator Facultatis Theologicæ ibidem existit, qui effigie ejusdem refectorium suum adhuc dum adornant, & Patronum suum quotidie in oculis habent.

FRANCISCUS EGON, antiquissima *Principum Fürstenbergiorum in Suevia domo ortus, Chor-Episcopus* primum ac *Decanus Metropolitanae Coloniensis & Præpositorus ad S. Gereonem* ibidem, dein *Episcopus Argentoratensis, Administrator Abbatiarum Murbacensis & Luderensis, nec non Stabulensis ac Malmundariensis* erat, Serenissimo que *Maximiliano Henrico, æternæ memoriae dignissimo Principi, ab intimis Consiliis, ejusque aulæ*

aulæ supremus Magister, anno 1670. 21. Junii à Anno 1670.
Neapoli sua homagium suscepit. Obiit anno 1682. Anno 1682.

HERMANNUS WERNERUS, ex primaria Hassia quondam nobilitate, Wolfiorumque in Gu- denberg/ dein in Metternichiorum gentem adopta- torum domo genitus, patrem habuit Johannem Adolphum Liberum Baronem de Metternich/ con dictum Wolff/ Dominum in Gracht & Langenaw/ Dynastam in Liblar/ Flechingen/ Arnbach & Oden- hall/ Cæsareæ Majestatis ac Electorum Coloniensis ac Bavari Consiliarium intimum ac Camerarium, qui & Liberi Baronatus dignitatem, (qua tamen maiores ejus jam eminuerant) ac feudum Bisperode in Ducatu Brunsvincensi, exstincta Werderorum equitum gente, familiæ suæ acquisivit. Ipse Re- verendissimus Dominus Hermannus Wernerus jam ab anno 1665. 5. August. Cathedralis Ecclesiæ Hil- desiensis Scholasticus, ab anno vero 1676. 30. Mart. cathedralis Paderbornensis Decanus erat; Quo tempore, exemplo certe hactenus nullo, in qua- tuor Cathedralibus summisque Germaniæ Eccle- siis ex una Wolff Metternichiorum domo quatuor fratres Decani numerabantur, FRANCISCUS WIL- HELMUS scilicet, metropolitanae Moguntinæ, ubi dein idem Præpositum egit, Ignatius Spiræ, Fer- dinandus Ernestus Osnabruggi, ac noster Hildesii. Anno 1682. 30. Aprilis Præpositus Cathedralis Hil- desiensis inaugurator, annoque sequente 20. Mar- tii Neapolim suam homagio sibi obstringit. Eodem anno, 15. Septembr. Ferdinandi Fürstenbergii Epi- scopi Paderbornensis ac Monasteriensis defuncti, Principum suo ævo literatissimi, ac Literatorem Principis in sede Paderbornensi Successor eligitur,

Anno 1682.
1683.

F 3 Diæ-

Diæcesique huic & Præposituræ magna cum clementia ac indulgentia absque subditorum onere

Anno 1704. præfuit ad annum usque 1704. quo die 4. Maj. placida morte, maximo cum subditorum luctu *Paderborne* exspiravit Princeps optimus, ac verus patriæ pater, cuius prosperitatem ut post mortem etiam foveret, utrique tam Episcopatui, quam Præposituræ, ad exemplum *Arnoldi*, Præ-Antecessoris sui, de successore prospexit.

FRANCISCUS THEODORUS JOSEPHUS, ex per Illustri Baronum *Landsbergiorum* familia de domo *Erwitte in Westphaliae Ducatu*, cuius Archisatrapam pater ejus *Theodorus* egit. Ejusdem vero cum *Bertholdo Episcopo Hillesheimensi*, de quo supra actum, gentis existit. Præterquam enim, quod fide Manuscripti cuiusdam Genealogici hoc asseratur, confirmant quoque id insignia duorum *Bartholdorum Landsbergiorum* dicti Episcopi agnatorum columnis templi Cathedralis nostri ante altaria omnium sanctorum & S. Catharinæ affixa, in quibus si forte disparitas quædam argueretur, novum tamen non est stirpes quasdam unius familie differentia in quibusdam insignia habere, quod Illustri præ ceteris exemplo Doctissimus Autor *Chronicus Frankenbergensis de Comitibus Woldenbergenibus* docet, quorum quinque differentia insignia exhibet. Materna origo per Illustres Barones de *Lehe* respicit, inque iis *Carolum Casparum ac Damianum Hartardum, Archi-Episcopos & Electores*, hunc *Moguntinum*, illum *Trevirensem* proxima cognatione attingit. Ad *Cathedralem Hillesheimensem Ecclesiam*, anno 1673. accessit, ut & ad *Osnabruggensem*, ac ser-

Pag. 34.

tim



tim ita eminere cœpit, ut anno 1698. post discessum *Divi Ernesti Augusti*, primi Electoris *Brunsvigo Luneburgii & Episcopi Osnabrugensis*, inter candidatos ejus Diæcœsos eundem publica fama referret, ubi tamen vota sua Serenissimo CAROLO, *Lotharingiaæ Duci*, die 14. August. cessit, eique à primariis status consiliis est. Anno 1700. à Gloriosæ memoriæ Principe, *Jodoco Edmundo Brabekio*, *Episcopo Hildesiensi*, regiminis ac Senatus aulici Præses constituitur, annoque sequenti ab eodem ad sedem Romanam alegatur. Cumque ibi doctrina imprimis ac dexteritate inclaruisset, ac insuper antecessoris sui commendatio, ad summum Pontificem ac Reverendissimum *Cathedrale Capitulum* accessisset, Præposituram anno 1704. die 9. Sept. obtinet, cumque totius civitatis applausu sub tormentorum majorum in vallis epplosionibus terna vice repetitis, inauguratur, ac comitantibus Celfissimo, Reverendissimisque, *Domino Maximiliano Henrico Josepho*, *Episcopo Rhodopolitano*, suffraganeo, ac *Decano Hildesiensi*, & *Dno Constantino Wernerio L. Barone de Gymnich* ex domo Blatten, *Cathedralium Eccles. Leodiensis* ac *Hildesiensis Canonico* hujusque presbytero seniore, nec non reliquis Dn. *Capitularibus*, *Vicariis*, *Ministerialibusque* ad curiam Brabekiam deducitur. Eidem, ceu politioris literaturæ, ac antiquitatum Historicarum fautori insigni, meoque jam per complures annos Patrono, Catalogum hunc Reverend. ejus Antecessorum, ex monumentis primo erutum, inque ordinem Chronologicum redactum, tunc cum voto obtuli, nunc revisum atque plurimis in locis auctum. Cui quoque ut faustum ac diuturnum regimen divina providentia largiatur tam subditi quam exteri optant sperantque.

Anno 1704.

RE-

